

H. Hamburger.

Marit Steinhaug, Foldal.

1.

The musical score consists of two staves of music. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (A major), and a 2/4 time signature. It features eighth-note patterns and sixteenth-note figures. The second staff begins with a bass clef, also in A major and 2/4 time, showing eighth-note patterns.

I Feier.

M. Amundsen og Karsten Engen.

1.

The musical score consists of three staves of music. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (A major), and a 2/4 time signature. It features eighth-note patterns and sixteenth-note figures. The second staff continues in the same key and time signature, showing eighth-note patterns. The third staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (A major), and a 2/4 time signature, featuring eighth-note patterns. The section ends with a repeat sign and two endings: ending 1 leads back to a previous section, while ending 2 continues the melody.

2.

The musical score consists of three staves of music. The first staff begins with a treble clef, a key signature of two sharps (D major), and a 2/4 time signature. It features eighth-note patterns and sixteenth-note figures. The second staff continues in the same key and time signature, showing eighth-note patterns. The third staff begins with a treble clef, a key signature of two sharps (D major), and a 2/4 time signature, featuring eighth-note patterns.

J. Polket på bukkehorn.

M. Amundsen.

1.

The musical score consists of three staves of music. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (A major), and a 2/4 time signature. It features eighth-note patterns and sixteenth-note figures. The second staff continues in the same key and time signature, showing eighth-note patterns. The third staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (A major), and a 2/4 time signature, featuring eighth-note patterns. The section ends with a repeat sign and two endings: ending 1 leads back to a previous section, while ending 2 continues the melody.

2.

The musical score consists of three staves of music. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (A major), and a 2/4 time signature. It features eighth-note patterns and sixteenth-note figures. The second staff continues in the same key and time signature, showing eighth-note patterns. The third staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (A major), and a 2/4 time signature, featuring eighth-note patterns.

K. Polka.

M. Hagen.

1.

L. Fandango.

T. N. Mykleby.

1.

P. Schulstad.

2.

nr. 3-4: Fra O. Koppangs samling.

3.

Bergersen.

4.

1.

P. Schulstad.

2.

P. Schulstad.

3.

nr. 4 - 6 fra O. Koppangs samling.

4.

5.

6.

VII
V I S E R

VISER.

1.

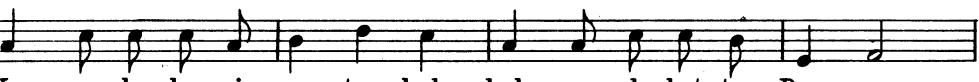
Fram, ø - ster - dø - ler, fram! Me vil u - tan skam Ver - ja ga - mal,
 Vel trengst det manndoms verk, Mod og han - da sterk, Skal me ve - ra

 god fe - dre - jord. Ligg det no - kon lu - rer, vil oss ha - va
 fritt folk i nord.

 fatt. Me skal slå deg, so du skal 'kje ko - ma att.

 Me skal deg lo - va trygt, Du skal sjå d'er dygd Båd' i by og bygd.

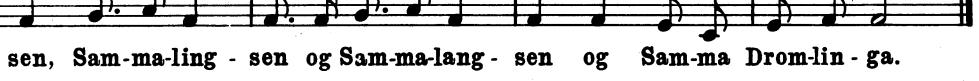
Olga Nordmoen.

2.
 Ka - ri og Ma - ri, statt op nå, tend i ljus og gakk så i fjus,

 Ku - a ha bø - ri svar - tan kalv, kal - ven ska het - te Dag - ros.

 Kal - va ei ku og gri - sa ei su, kjel - la ei geit og

 lem - ma en sau, og ku - a hu ligg i my - ra. Ho! Hal - vor -

 sen og Hal - vor Dæin - sen, hei Di - rom' en og Di - rom Dæin -

 sen, Brann Bø - re - sen og Bø - re Gun - der - sen og Gun - ner Dun - ner -

 sen, Sam-ma-ling - sen og Sam-ma-lang - sen og Sam-ma Drom-lin - ga.

Henrik Brændryen, Foldal.

3.

Der fekk e sjå kerr' o Ka - ri sto ved sv-ste grin - din' og
 lok - ka gri - sin' i man - ga,¹⁾ man - ga. Sul - li - dul - li - dul - li, rul - li
 etc. Dei - di - do, etc.

1. 2.

1) = innhegning.

Henrik Brændryen.

4.

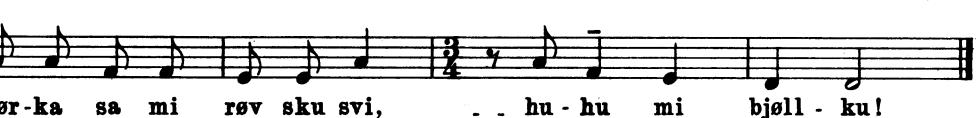
E ha tenkt på det len - gje, e skull'ha gjort me ven - gje og
 slengt me upp i ei toll. Men e har det fy - ri - be - ra: e

fæ nok lat' det ve - ra, stor - ved - din ha stan - ga me i koll.

Gurin Hansen, Alvdal.

5.

E set - te me på sul - la - benk, e sul - la mei so
 gjer - ne, e gjæst - te burt bjøll - ku - a mi, bjøll - ku - a het - te

Sjer - ne. Fu - ru ba me lok - ke, vi'n ba me in - te kvi,

bjør - ka sa mi rev sku svi, hu - hu mi bjøll - ku!

Olga Nordmoen.

6.

Al - le vå - re gjen - ter i fjs - se må gå med

tre - skor og byt - ter og mjøl - ke si - ne kyr. Ka - ri hadd' en rokk,
Tul - la en stakk, den ves - le pu - se-kat - ten tyk - te det va nok.

Henrik Brændryen.

7. Krå - ka ho sat på åk - re, hem - ta kønn, hakk - spet - tensat og
hak - ka på stub - ban' har - de somhønn, høy - de e røy - e
hak - ka, Ler - kja ho sat og spe-la so vilt, Li - tol fu - ru-lus,
kok - ka, su - lo ho flaug og svin-ga so stilt.
sporv og ham - pe - tjuv, høyrd' e tra - sten kerr han skrat - ta.

Henrik Brændryen.

8. Fysst kom 'n På - så - To - re, og så kom 'n To - re
Frank, så kom 'n kræ-mar - El - land, og så kom 'n Pær ser -
sjant, så kom 'n Gul-brand Kring-lom, hain ha så fros-ne
tæ,¹ men så kom 'n Hans sko - ma - kar, hain ha så net-te skræ.²)

1) = tær 2) = skor

Lars Vang, Vingelen.

9 a Ha' du sjet nor - ra ga - mel gam - le som gjekk i gard - om å
ka - la rull? la - la.

9b

Å ha du sjett nå - a ga - mal kjerr - ring som ha gått i gard - om og
 ka - la ull? ka - la ull? Ja de kom frå Hå - kå - da - la, ho
 had - de al - le si - ne lom - mer full, lom - mer full, tå ull.

Dorthinus Moen.

10.

A La - ra gin - ger alt bort på'n haug, - for la - ge
 seg til sam - ti - ra - ri ro, Der fekk han se den bam - sen smaug,
 Tående:
 „Der smyg han, du!“ Å La - ra ligg i lun - den med sitt lei - de.

11.

Tyn-set byg - da. Vét me har den sto-re, sto-re dýg - da:
 Om in mat-laus stakkar svelt mest reint i hæl, Luf - ta æ saa stærk, han lø - ve li - ke
 vel; Sto - re pen - ger Hæng 'pi luf-ten ø - ver Tyn - sets en - ger.

Tynset.

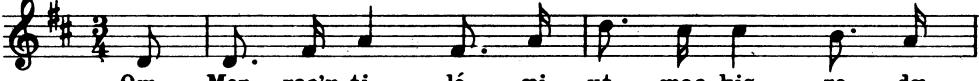
12a

In Bon - de - mann paa I - sengaar, Den svar - te Ko - la han
 Fraa først om Hau - sten tæ sist om Vaar. Aa tongt aastau - pet æ
 kje - re, Men om so Fø - re aa Vær æ støgt, Han syng aa tra - le, so dæ
 Fø - re; svaa-raashøgt. Eikjørt' i Fjor, æi kjørt' i Aar, Ei ska tæ Aa - res fill kjø - re.

12b.

In Bon-de-mann paa I - sengaar, Den svar-te Ko - la han
 Fraa først om Hau - stentæ sist om Vaar, Aa tongtaa stau - pet æ
 kjø - re, men om so Fø - re aa Vær æ stægt, Han syng aa tra - le, so dæ
 Fø - re;
 svaa-raashægt. Ei kjørt' i Fjor, æi kjørt' i Aar, æi ska tæAa - res fill kjø-re!

Kristen Aalborg.

13.

Om Mor - raa'n ti - lé æi ut maa kjø - re, dæ
 naar ber - re Kjø - rar'n ha godt nok Fø - re, so
 fæ itt' hjælp', om dæ au æ kalt; I sau-skjindsMud - da æi
 fæ'n vaar gla', om itt' bra æ alt.
 sætt paaSlaa - n, tæ Gagnsdæ sno - e, dæ kan du tru; aa I - sen smell,
 naar æi kjø - re paa 'n, men gildt for Kjø - rar'n aa haa slik Bru.

Kristen Aalborg.

14.

Hei saa lys-tig,spil-le-mand, du i rs - de hu - en, Spill du op! jeg
 ved du kan; Men spyt først paa skru - en; giv du os en mar-keds-slaatt!

 Polsk-dans,hal-ling li - ge - godt, el - ler bru - de - mar - sen, el - ler bru - de - mar - sen!

Marit Holmen.

15.

E drøy-mer tadt um den svund-ne tid, um li - vetburt i den

Tynset.

Aalborg.

Aalborg.

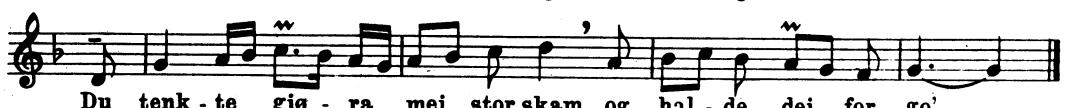
Aalborg.

De æ den stér - ste där - li - het i ver - den væ - ra må -
å gje - va bort sin kjær - li - het til den man ei kan få. —

Hva tenk - te du så mang en gang da ven - lig mei mot - tok? —

Du tenk - te gjø - ra mei stor skam og hal - de dei for go' —

19.b

Det æ den største där - lig-hed i ver - den væ - ra må,
å gje - va bort sin kjær-lig-hed til den man ei kan
fa. Hva tenk - te du så mang ein gang du venn - lig mot me
tok? Du tenk - te gjø - ra mei storskam og hel - de deg for god.

1.

2.

Kjerstine Øverland, Tolga.

19.c

De æ den stør - ste där - li - het i ver - den væ - ra må
Å gje - va bort sin kjær-lig-het til den man ei kan få.
Hva tenk - te du så mang en gang du venn - lig mot me tok? Du
tenk - te gjø - ra mei storskam og hel - de deg for god.

„Det knappe kosthold.“

Kvikne.

20.

Aa Syn - dan saa e - de Kaf - fe - kop - pen, Sjung fal-le - la - la,
Aa den va no kogt taa Sik - ko-riknop - pen, Sjung fal-le - la - la
la - ia-la - la. Hei, le - o - le - o - la, hei, le - o - le - o - la - la.
la. Aa den va nokguttaa Si - ko-riknop - pen, Sjung fal-le - la - la.

1.

2.

nr. 21 - 25: Jens Lindberg.

21.

Det va je og det va du, det var' a Brå - kar - Ma - ri. Det va

je og det va du, det var'a Brå-kar-Ma - ri, Som tok bort den bi - ten så
frak-ken var for li - ten. Det va je og det va du, det var'a Brå-kar Ma - ri.

22.

Midt - sam-ma - nna - ta - var it - te lang - hei - an-de - lit - ten, do li - an -
dei! Men da fekk je fem - ten vog - ger på gang - hei - an-de - lit - ten, lei - a!

23.

24.

Å kjæ - re Kas - si, horr har du vø - ri, du er så bos - set på ryg - gen
din, Å har du vø - ri åt kvein-na mø - li, og bø - rikvennmann på ryg - gen din?

25.

„Hør. O - la - Ma - ri, Køl-bjønnns-Ka - ri! Hef - før kjem du it - te
len - ger inn i kjer - kja i - dau da?“ „Je har in - gensko,“ de sva - ra
ho. „Hef - før kun - ne du it - te ha lånt laid - da hass Køl - bjønnns -
O - la i - dau da?“ „Nei han bru - ker dem sjøl“ - de sva - ra ho.

26.

Å da ho kom litt len-ger opp i å - sen, då fekk ho hø - re den
 klar - nett - blå - sen. De guk - ko:, „Ma - rit!“ og spel - te marsj. Å Her - re
 Gud, hørgla ho Ma - rit vart, å Her - re Gud, hørglad ho Ma - rit vart.

Jens Lindberg.

27.

Sko - ma-karn med sin lest og spa¹⁾) Brenn-vin bør han og - så ha.
 Hann får stå for mang ein hæ - ta, Hann får ban - ke mang ein bæ - ta.
 Brenn - vin, brenn - mann, ka - me - ra - ter, kvenn - mann. —

1) : reispa, d.e. redskap til skinn- og lærarbeid.

Jens Lindberg.

28.

Je ten - te sol - dat, var blot to og ty - ve år før - ste
 gan - gen je kjæ - re - ste fikk. — De var i He - rads-byg - da i
 El - ve - rum je gikk før - ste gan - gen je såg hen - nes blikk. —

Sigurd Nergaard.

29.

Fan - te - gut - ten skul - le seg ut å fri - hei, fal - le - ri og
 do - ri og dei, - län - te han på seg fullt li - be - ri, - hei fal - le - ri og do - ri.

Synge på sten.

Martinus Amundsen.

30a.

M. A.

30b.

Haakon Ødegaard, Amot.

31.

Kjæ - rin - ga va i Sæt - ren i Fjor, in - gen vil - de.
Kom der en Mand og bu hen - de an, Kjæ - rin - ga

hen - de ænd - se, Før va hu baa - de halt aa blind,
op aa dand - se.

Si - a fløi hu baa-de Ski - gar og Grind, dø vart ei grusk Kjæ - ring.

Theodor Olsen.

32.

Blandt øs - ter-dal-ske ski - ls - ber-kor Der hør - tes en gang så stort et ord Om

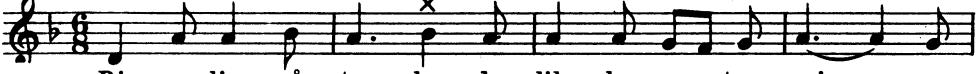
Try - sil - Knut, som stod på ski I Brat - berg - kam - pen og Glom - me - li.

Theodor Olsen.

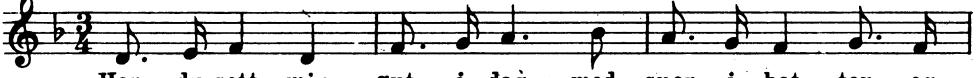
33.

Han Truls han ten - te i kon - gens gård I fem - ten vin - trer og

fem - ten år. „Gie meg løn!“ sa'n Truls mæ bå - gen.

34.

Ri - va ligg på ta - ke, du lil - la sø - ten min,— og
 Styg - gen lig - ger va - ken, å kom slett in - te inn! — I kveldje for -
 glem-te min kub-be å ven - de, je trur nå visst ka-ren æ vill og ga - lin, som
 in - te kan hø - re det Styg - gen æ he - me! Hei, sul-lom,tul-lom, tei.

35.

Har du sett min gut i - dag med snor i hat - ten og
 pis - ke-hår, tri trøy - er og ti - ri-knap - per, snau - e sok -
 ker og ol - der-hek - ter, ik - kon-leg - ger og bak - hun - lår,
 as - pe-føt - ter med rag-halm-hår og ty - ri-neg - ler på tæ - om.

36a

Et gam - melt ord-sprog si - ger: „Lør - dø - len han er trøtt Og
 lat og træg og do - ven Og ør - kes - løs op - født.“ Det
 ryg - te har han bå - ret, Ja li - ke ind - til nu. Men
 kom og se hans vir - ken Og se hans gjer - ning, du!

Lørddalsvisa.

Trysil

36b

Et gam-melt ord-sprog si - ger: „Lør-dø - len han er trøtt og lat og
træg og do - ven og ør-kes-løs op-født.“ Det ryg-te har han bå - ret, ja
li - ke ind-til nu. Men kom og se hans vir - ken og se hans gjer-ning, du!

Trysil.

37a

„Ker-sti lil - la, Ker-sti lil - la, bå - ne grå - ter, mjel-ke ko og slå i
horn og gi det lil - le bå - nedrek-ke! Hei - a, hei - a, hor - i le - ver den
lil - la? „Væ - re' blå - ser og bjær - ka run - kar, den lil - le so - ver i rul - la.“¹⁾

1) „Rulla er kørgja som heng og rugger i vindén.“

Elverum.

37b

„Ho - ho! hi - ha! å hvor-dan le - ver den lil - la?
„Vin-den blå - ser og bjær - ka run - ker, den lil - le so - ver i lul - la.“

Visa om slaget ved Kjøbenhavn.

Oline Lokholt, (etter Jons-Per.)

38.

v. 5. Med pen - ge, svig og ræn - ke Saa drog han der for -
Og ank - re - de sin flaa - de Ned

1

2

bi for vor kan - se - li. Det var stor ynk at se, vor
gam - le go - de kon - ge gik på sitt slott og græd.

39.

Hvor yn - ke - lig sy - nes din bo - li - ges sted, o
hjer - te det grem - mer sig så - re der - ved, be -
Trond - hjem, ak hvor er dit smyk - ke? Mit
gre - den - des nu din u - lyk - ke. Din for - ri - ge pragt i
as - ke er lagt, ti il - den sig ik - ke lod sluk - ke.

40.

v.7. Dom - kir - ken som ud - i syv - hund - re - de år Har væ - ret navn -
kun - dig i Nor - den, Den druk - ket har man - gen gjen - vor - dig - heds taar; den
tre gang er brendt ud - af tor - den. Ved fi - en - dens vold Til
he - ster - nes stold' Den og - saa for - and - ret er vor - den.

Ola Bæk.

41.

Hvad er det du skri - ver, du drøs - sen - de Pen, See, slaar du nu slet ud - af
Tan - ker - ne hen Vo - re Fjeld - mænd og stum - pe - de Lap - per; Du
veedst jo de byg - ger bland Klip - per og Knold Og ha - ver i høy - e - ste
Tin - der Til - hold Blant u - kien - dte Sti - er og Trap - per.

Skrike - Johanna, Sarna.

42.

Kjer - rin - ga ho sa - la si sug - ga grå - fa - li - ra - ra, - se'n

Skrike-Johanna.

43.
 Bon - den sa - la sin gan - ga-re grå, skul-le te pre-sten ri - da,
 Kje - rin - ga sa - la sin skrab - be gitt, Red bre - vid hans si - da.
 Ail - ler fans de' ver - re kjer - ing te i Sver - je.

„Idre - Visan“

44^a.
 O - lyck - lig jag föd - des ved Id - re ka - pell Av hul - da för -
 äld - rar med kropp och en själ. Mot dö - den ett mål och för -
 värl - den ett prov. Man läm - nas o - tid - igt åt jor - den ett rov.

Th. Olsen, Trysil.

44^b.
 U - lyk - lig je fød - des ved Id - re ka - pel Av hul - de for -
 el - dre, med kropp og en själ

Trysil.

44^c.
 Der ble hun op - sku - rin av dok - torns
 hand. Tre for - gif - ti - ge per - lor i ma - gen dem fann.

45a.

Det var en-gang en rid - der, en rid - der-li - gen svend, han
gjor - de til sin fa - der så yd - myg en bøn - om mon - ne dog få
lov - at ri - de un - der s - og fe - ste sig en ms. -

Ole Engerbak.

45b.

Det var en-gang en rid - der, der - til en rid - der - senn, som
gjor - de til sin fa - der så yd - my - gen en bønn om år - le at få
lov - at ri - de un - der s - og fe - ste sig en ms. -

Ole Engerbak.

46.

En som-mer-dags - af - ten i ro - lig-heds lund spa - ser - te jeg bland
blom - stre - ne skjøn - ne. Jeg taus av for - und - ring stod
stil - le en stund og hør - te på nat - ter-gals stem - me. -

Hanna Moren.

47.

Her har jeg bå - de far og mor og mi - ne ss - sken kjæ - re.
Her dek - kes dag - li - gen mit bord. Hvad kan jeg mer be - gjæ - re?

Th. Olsen.

48.

Så man - gen mo - der grå - ter, så man - gen kind blir blek, så mangt et

sukk fra hjer - tet det opp mothim-len steg, så man - gen yn - dig pi - ke der
mi - stethar sin venn, som for sittland og hen - ne har gått i kri - gen hen.

Hanna Moren.

49a

Jeg fant mig en hyr-din - de i lun - den hvor hun sat, hen - nes
får — de så ly - ste - lig sprin - ge. Hun bar et bånd om
hal - sen som var flet - tet ud - av blom - ster små, to blå ey - ne og to
re - de ro - sen - kin - ner. „O el - ske - de barn. o lå jeg i din
arm!“ Jeg meg frem om bu - ske - ne svin - ger.

senere vers-slutning:

Dis - se får, det er vårt brød og Guds for - syn så
sæd. Og Gud han fø - der dy - re - ne i sko - gen.

Marte Atneosmoen.

49b

Jeg fant meg en hyr-din - de i lun - den hvor hun sad, Hen - nes får de så
ly - ste - lig sprin - ge. Hun bar et bånd om hal - sen som var flet - tet ud - af
blom - ster små, To blå si - ne og to re - de ro - sen - kin - ner „O el - ske - de
barn, o lå jeg i din arm!“ Jeg mig frem un - der bu - ske - ne svin - ger.

50.

Min hals jeg vil be - re - de alt til en liv - lig sang med nat - ter -
 ga - lens stem - me jeg den vil gi - ve klang. Kom, mi - ne be - kjen - te ven - ner og
 stem - mer op med mig, men helst omsvund - ne ti - der min sang vildrei - e sig.

Hanna Moen.

51.

På mig så vak - ter fa - der, på mig så vak - ter mor, på
 mig så vak - ter sy - ster og så min lil - le bror, på
 mig så bør de vak - te, for jeg går gan - ske sak - te, jeg
 går til lil - le ven - nen, fast in - gen det kan tru.

O. E.

52.

En rid - der så bold og en frø - ken så grand, de
 sat - te sig ned i det grøn - ne; de tal - te om en kjær - lig - heds - er -
 klæ - ring med hver - and - re, den tap - re herr Lan - son og
 frø - ken for - sand, de tal - te med ø - ren den skjøn - ne.

Hanna Moren.

53.

God af - ten, min Hans,

54. Glad gjør sit be - ste og det er hans pligt, og så gjør
O - le, hvem vin - der? — Det skul - de vel sy - nes ham
Glad som et digit, om O - le i bu - ret ei fin - des? —

55. Men Ma - ren og gar - di - sten, de dan - set hver en
dans, så jeg til - sist ble vred og sa: „Stopp, min go - de Hans!“

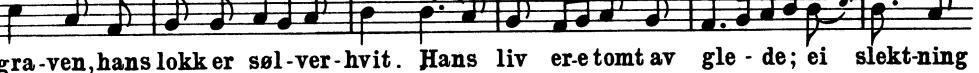
Hanna Moren.

56. En sang - fugl hun var i sin ung - doms vår, og
bru - ka ho vil - de de fag - re år i ly - ster-nes lek, der -
for hun sang: „Min ung - dom je hev' bar' en e - ne - ste gang.“

Hanna Moren.

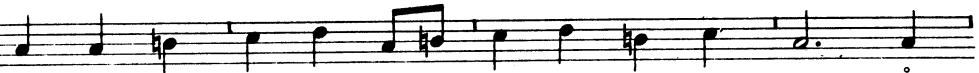
57. So - lé går bak å - sen ne', Skug-gann bli so lan - ge.
Not - té kjem snart at - te - ved, Te - ker meg i fan - get.
Kryt - re ut - i kvi - e står, Eg åt sæ - ter - stu - let går
Kryt - re ut - i kvi - e står, Eg åt sæ - ter - stu - let går.

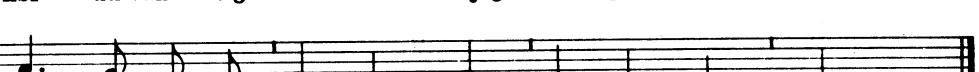
58.

Se ol-din-gen med sta-ven! Som yngling kom han hit. Nå hel-der han til
 gra-ven, hans lokker söl-ver-hvit. Hans liv er etomt av gle-de; ei slekt-ning

 el-ler venn vil ved hans bå-re græ-de, u-sav-net går han hen.

Ivar Streitlien, Foldal.

59a.

Sven Sva-ne han gik sig i vei-en litt fram. Straks

 mør-der der han-nem en ga-mel vand-rings-mann. „Å

 her du vand-rings-mann hvad jeg vil spør-ge dig, kan du

 sva-re på de spørs-mål der spør-ges av mig.

Dorthinus Moen.

59b.

v. 2.

Og ha-ver du sla-get kong Is-ra-el i-hjel.

v. 3.

Og hvem svin-ger vi-de-re end svan-en, Og hvem rå-ber hei-e-re end tra-nen.

Dorthinus Moen, Atnedal.

60.

Og Wall - strøm sku - ver ut bå - ten, Han var så hjert - li - gen
 gla', å gla', Han skuld' til Bo - vik sei - le I
 tan - ker at få ja, I tan - ker at få ja.

Fra Trysil. Opptegnet av Arve Lillevald.

61.

Som - me - ren så lun ska vi gjæ - te nord - i Gnel - la
 bå - de stort og smått, bå - de bok - ken og de and - ra.
 Da blir bok - ken sint, han ser på meg så vint,
 men vi lyt full jag - ga dem tå slåt - ta!

*Hallingen åt Nystu'n.**J. Lindberg.*

62.

I ry - kan - des u - vær og fy - kan - des vind I fjo - ren eg
 bau - ta før eg kom her - ind. Og sjø - en han sto i ej
 re - re. Men rett so eg va no ejn mo - le i frå, Så haur eg da
 ljo - na og don - dra i skrå, Da brast so ejn dott for mit sy - ra.

VIII

LEKER

LEKER.

1. A
 Krå - ka sat på gjer - de, på gjer - de, på gyl-den-dank, klap - pe ho si
 fle - re, si fle - re, på gyl-den-dank. Statt opp, Hall - vor Jon - sen, men
 sett deg! Vil du 'tte med på gøl - ve gå, ska je de ved hå - redra, i
 dan - sen gå, i ver - den, i ver - den med mikk og med makk, med
 så - dant godt snakk, med yn - ke - lig kla - gen, med sul - ti - ne
 ma - gen, så godt, så godt! Vel - kom - men, Jens An - der - sen!

2. Skjøn rid - de - ren dra - ger på rø - de gull - band, Så bin - der han
 det om sin kjæ - res - tes arm, Så bin - der han det om sin kjæ - re - stes arm.

1) i vers 2 og 5:
 Skjøn rid - der'n gjor - de hver - ken
 Jom - fru - en gjor - de hver - ken

Tekst og nærmere forklaring se side 52.

3. Su li - ten små - dreng, ta fatt ut på den! Han er som en
 ha - re, han tar seg i va - re, han er som en hjort, han fly - ver vel fort.

Forklaring av leken side 53. 4 takter tar 5 sekunder

4.

Mo - ro er det å gå i rin - gen, fi - re, fi - re, ja
det er tin - gen; ta en av dis - se gjen - ter små, som så gjer - ne i
rin - gen vil - de gå, hei, hopp, min skjøn - ne! Ja, vi skal dan - se
i det grøn - ne. Ja, vi skal dan - se o - ver berg og bak - ker,
sli - te ut bå - de skor og stak - ker, hei, hopp, min
ss - te suk - ker-topp, vi skal dan - se ti so - la rin - ner opp,
hei, hopp, min skjøn - ne, ja vi skal dan - se i det grøn - ne.

5.

Ka - ri går i rin - gen og tit - ter på meg, så rek - ker hun meg
hån - den og val - ser med meg, på slet - ter, i dal og skog, på
slet - ter, i dal og skog, på slet - ter, i skog. Hei og hopp, vi
beg - ge to, hei og hopp, vi beg - ge to, hei og hopp, vi to!

6.

Gu - dag, gu - dag, du kjæ - re far, gu - dag, gu-dag, du
 Gå bort i - fra meg, du ser il - la ut, gå bort i - fra meg, du ser
 God natt, god natt, du svar - te katt, god natt god natt, du
 Nå er det vi skalski) - les åt, med me - gen sorg og

kjæ - re far, }
 il - la ut, } for al dri så går du tur mitt sinn, for jeg har for -
 svar - te katt, } me - ge gråt,

els - ket deg og du meg, deg og du meg, deg, deg, deg! —

7.

Stek-te har - ra, gjød-de-svin, ta'n i ar-men og sleng 'n inn! Så
 dan-se,dan-se lett ut på fo - ten; så lett ut på sko-a-spen-ner i mot 'n.

Fingerpolka.

8.

Fine.

D. C. al Fine.

9.

„Vil du, vil du, vil du,vil du,vil du, vil du med mig i mar-ken gå?“

„Ja - men, ja-men, ja-men ja-men,ja-men, her skal de tre - de - ve stre - ker gå!“

Trabbeluren.

1. Se Un - ger - svend ry - ster paa rø - de Guld-baand, saa
Se Jom - fru - en ry - ster paa rø - de Guld-baand, saa

knytter han det paa Kjæ - re-stens Arm, saa knytter han det paa Kjæ - re-stens Arm.
knytter hundet paa Kjæ - re-stens Arm, saa knytter hun det paa Kjæ - re - stens Arm.

2. Ak kjære, du min kjære! Knyt inte saa hart,
jeg haver ei tænkt at rømme saa snart.

3. Ak se, ak se, hvor deilige de danser, de to.
Som nylig har lovet hverandre sin tro.

Juleleg.

Fø - re går ¹pa - ven og ²pa - vens dreng, og ef - ter går

Lom - mer og ⁴Lu - rem, ⁵Thor - kild Tu, ⁶Ragn - hild Ru, ⁷vak - re - ste

Vem - mand, ⁸sø - de - ste spil - mand å ⁹Tut 'n i Hø - la. —

Bjønn-leken.

14.

Det var en lør - dags af - ten jeg gikk på en - gen
 Så gav han meg sitt hjer - te så gav hun meg sin
 Det bån - det som vi knyt - ter det in - gen lø - se

grønn. Det var en lør-dags af - ten jeg gikk på en - gen grønn, der
 hånd, så gav han meg sitt hjer - te så gav hun meg sin hånd, vi
 kan, det bån-det som vi knyt - ter det in - gen lø - se kan, kun

møt - te jeg en gos - sa så fa - ger og så skjønn,skjønn,skjønn,der
 knyt - ter, vi knyt - ter for - tro - lig - he - tens bånd, bånd, bånd, vi
 dø - den, kun dø - den kan lø - se dis - se bånd, bånd, bånd, kun

møt - te jeg en gos - sa så fa - ger og så skjønn.
 knyt - ter, vi knyt - ter for - tro - lig - he - tens bånd.
 dø - den, kun dø - den kan lø - se dis - se bånd.

IX
SALMETONER

SALMEMELODIER.

nr. 1-23: *Marit Holmen, Tynset.*

1.

A - le - ne til dig, Her-re Je - su Christ, Staer alt mit Haab paa
Jor - den, Jeg veed, du est min Trø - ster vist, Du est min Frel - ser
vor - den, Fra Ver - dens før - ste Tid ei kom Et Men - ne - ske
paa Jor - den saa from, Der i min Nød kunde hjæl - pe mig, Jeg
raa - ber til dig, Til dig mit Hjer - te for - trø - ster sig.

v. 2 ved skriftemål

Min Synd er stor og gan - ske svar osv.

2.

Op, al den Ting som Gud har gjort, Hans Her - lig - hed at pri - se!
Det mindste Han har skabt er stort, Og kan hans Magt be - vi - se!

1) I vers 2 er første tone -g-.
Til samme tone: „Gud Fader udi Himmerig“.

3.

Luk öi - ne op, o Chri - sten - hed! Thi Je - sus vil dig
læ - re, Hvor-dan du from og vel be - red Kan mod hans Til -
komst væ - re, At Lys og Lam - pe bræn-de maae, Du med

4.

Mit Haab og Tröst og al Til-lid Til Gud staaer med
stor Tryg - ge, Her-ren er tro - fast, mild og blid, Paas hans
Ord vil jeg byg - ge, At han sin Sön af höi - e -
ste Thron' For mig lod Kor-set bæ - re, Der ved sin Död
Af al - skens Nöd Mig föer til e - vig Å - re.

5.

Ak Her - re from, Hvor stor' og grum' Er mi - ne be - gang - ne Syn - der!
Ei no - gen Mand, Mig hjel - pe kan, I den - ne Ver - den jeg fin - der.

6.

O sa - lig den, Guds Ord har hört, Be - va - ret og til
ny - te fört! Han dag - lig vis - dom lær - te. Fra lys til lys han
vand - re kan Og har i Li - vets Prö - ve - stand En Sal - ve
for sit Hjer - te Mod al dets Nöd og Smer - te.

7.

O du min Im - ma - nu - el. Hvil - ken him - mel - gle - de
Har du gjort min ar - me sjæl. Ved sin pur - pur - væ - de!

Fien - den tenk-te, den var fast; Men hans træd-ske Sna - re brast.

8.

Et Barn er født i Beth-le - hem, i Beth - le - hem. Thi
glæ - der sig Je - ru - sa - lem, Hal - le - lu - ja, Hal - le - lu - ja.

9.

Ky - ri - e Gud Fa - der, all - som - höy - e - ste Tröst.
Du est vor Gle - de og Lyst. Spar os Å - len - de, be -
var os fra Synd, For - bar - me dig of - ver os.
Ky - ri - e Chri - ste du est vor vey og det san - de Lius, Sand - heds -
ens Port, Kier-lig - heds - ens Speyl, Al - le Christnes Lif og Raad, Du os
til vor Sa - lig - hed gif - ven varst, For - bar - me dig of - ver os.
Ky - ri - e Hel - lig aand, i Å - vig - hed Vær hos os med din
Mis - kun - de - lig - hed, Vor Syndvil - le vi be - græ - de, Lad os ey for -

10. Fryd dig, du Kri - sti brud, I - mod din Her-re og Gud!

For-haan-den er hans Naa - de, Som dig Pro - fe - ten spaae - de; Ho - si -

an - na. Pris og A - re Skal den-ne vaar Kon - ning væ - re.

11. Paa Gud a - le - ne ha - ver jeg sat min Lid
Hans Ord det re - ne hjel-per i ret - te Tid Mit Liv og A - re,

Mit Sind og gan-ske Sjæl, Og an - det me - re, Som du mig und-te vel.

Vil jeg le - ve - re Dig Gud Im - ma - nu - el.

12. Nu flyer jeg til din Naa - de. Og gi-ver mig i din Haand,

Du maatte vel o - ver mig raa - de Alt baa-de til Land og Vand.

Den stund jeg er i Li - ve, Jeg trø-ster mig ved din Pagt,

Hos dit Ord vil jeg bli - ve, Til dig staaer al min Agt.

7. vers av „Jeg vil mig Herren love“
rit. *rit.*
 1) parlando, omtrent slik Du maatte vel o - ver

13.

I Je - su Navn Skal al vor Gjer - ning skee, Om det skal
 kom-me os til no - get Gavn, Og ei en - des med Spot og Vee;
 Al den I - dræt Som be - gyn - des i det, GodLyk-ke og Frem - gang
 faaer, Ind - til den Maa - let naaer, At det Gud til Å - re skeer,
 Og der - næst till os hen - seer, Hvor-u - di al vor Vel - færd staer.

„Liksang.“

14.

Hjer-te - lig mig nu læn-ges Ef - ter en sa - lig End', Thi jeg yn - ke -
 lig trænges Af drø-vel - se og E - lend; At vandre er jeg re - de Fra
 Ver-den med en Fart Til Him-me - ri - ges Glæ - de, Kom, Je - su, kom nu snart.

15.

Vel - sig - net væ - re Je - su Navn, og Priis for - u - den al En - de,
 Thi det er den ud - kaar - ne Havn, som os kan Hjælp til - ven - de.
 Han os det sel - ver kjend-te, Og gjor - de os Guds Børn med sig, Som
 paa hans Navn troe sta - de - lig. Sin Aand han os til - send - te.

16. Den ly - se Dag for - gan-gen er. Og Nat - ten hun hen - ger
 os paa. O Je - su Christ! vor Her - re kjær, Du al -
 tid hos os bli - ve maa. Glæ - de os Gud i Him - me - rig.

17. O Her - re Gud! hvorgaaer det til, Hvad er nu Ver - dens Id og
 Spil? Hvi er hiin sma - le Vei saastrang Med Suk og Sor - rig, Nød og
 Tvang? Hvor vri - er sig vort Kjød og Blod, At kom-me til det e - vi - ge God'!

18. 1) Jeg raa - der E - der al - le, I tæn - ke e - der om, Be - der
 Gud om Naa - de, mens I ha - ve Rum, Den Glæ - de den ko - ster ei
 me - re, End ang - re vo - re Syn - der al - tid og nu, Og os
 for - la - de af Hjer - te og Hu Paa Je - sum, ved han - nem Gud
 be - de, Saa er e - der Him - me - rig re - de.

1) v.12 av K.413 „Om Himmeriges Rige saa ville vi tale“

v.13. Slutning: Det unde os Gud Fa - der A - men

19.
 O Gud skee Lov til e - vig Tid For sin God - hed og Naa-de,
 Som mig har be - va - ret med størs-te Flid I den - ne Nat fra Vaa-de!

20.
 Min Gud jeg pri - se vil med Flid, Thi han mod mig er saa-re blid.
 Han er min Fa - der, Som mig al - drig for - la - der, Mentre- lig staer mig bi.

21.
 Her - ren hán er min Hyr - de god, Min Væg - ter og
 Thi fal - der Al - ting mig til Fod, Alt Godt han mig
 min Næ - rer. Mig skal ei fat - tes Sjæ - lens Fød' Og ei
 be - skjæ - rer. mang - le det dag - li - ge Brød. Vel mig for såa dan en Her - re.

22.
 1) Be - seg - le i mit Hjer - te den - ne Trøst, At du,
 Her - re Christ! ha - ver mig for - løst; Dit Le - gem og Blod skal
 væ - re mit Pant, At jeg skal tro og vi - de for sandt:
 At al - le mi - ne Syn - der for - lad - ne e - re, Des

¹⁾ Etter altergangen synges disse vers av „Ak, levende Gud! jeg bekjender for dig“

skee dig Priis, min Gud og Her - re, Fra E - vig - hed og til
e - vig Tid! Gud væ - re os al - le naa - dig og blid.

23. 1) O gi - ve det Gud, Vi ef - ter di - ne Bud Kun-de
os saa skik - ke til - sam - men, At vi med dig E - vin - de -
lig I Him - me - rig Kunde le - ve i Sa - lig - hed, A - men.

1) 8. vers av „Herre Jesus Christ“

Kristen Aalborg.

24. 1) Kom Hjer - te, tag dit Reg - ne - bret, Skriv op dit Li - ves Da -
ge, Se til, at du kan san - se ret Og tæn - ke lidt til - ba -
ge! Hvad har du gjort de mange Aar, Du har i Ver - den le - vet?

Tenk, sik - re Sjæl, at al - ting staar I Her - rens Bog op - skre - vet!

1) ca. 11 sekunder

Maret Storbekken, Tolga.

25. Ak Fa - der! lad dit Ord og Aand Dog Ret faa O - ver - haand!
Og se hvor fuld din Ur - te - gaard Af Torn og Tid - sel staar!
Din Vekst du har vel her, Men, ak, hvor tynd den er! Hvor li -
det er dog Kraf - ten kjendt Af Ord og Sak - ra - ment.

26. Den dei-lig-ste ro - se er fun - den Blant sti - ne-ste tor-ner opp-run-den.

Vor Je-sus, den dei-lig-ste Po-de Blant syn-di-ge men-ne-sker gro-de.

27. Je-sus, din sø-de for-e-nings at sma-ge Læn-ges og
Riv meg fra alt det meg hol-der til-ba-ge, Drag meg i

tren-ges mitt hjer-te og sinn. Vis meg rett klar-lig min
deg min be-gyn-nel-se inn. Vis meg for-der-vel-sens

1 jam-mer og mæi-e av-grunn i 2 meg. At seg na-tu-ren til
dø-den kan bøi-e, Aan-den a-le-ne maa le-ve for deg!

28. Da-gen vi-ger og gaar bort, Luf-ten bli-ver tykk og sort.

So-len har alt da-let platt. Det gaar ad den mør-ke natt.

29a. En vi-se vil jeg sjun-ge Om nog-le skriften tal
Og det med mund og tun-ge, Som I nu hs-re skal. Dens

kraft og in-de-hold, hvad den har med at fø-re, Den gaar fra ett til tolv.

Marit Pedersdtr. Steinhaug, Foldal

29b. En vi-se vil jeg sjun-ge

Ola Bækkelund, Hernes.

29c.

En vi - se vil jeg sjun - ge

Musical notation for the continuation of the hymn tune 'En vi - se vil jeg sjun - ge'. The key signature changes to common time (indicated by 'C'). The melody continues with a series of eighth and sixteenth notes.

nr. 30 - 43a: *Hanna Moren, Trysil.*

30.

Min sjæl og aand, op - munt-re dig At se hen ind i
him - me - rig, Hvor Je - sus han op - sti - ger! Vis han-nem hvad

Musical notation for the continuation of the hymn tune 'Min sjæl og aand, op - munt-re dig'. The key signature changes to common time (indicated by 'C'). The melody continues with a series of eighth and sixteenth notes.

du mest at - traar, Og se, du tro - ens vin - ger faar Hvor - med
du ef - ter hi - ger Og i den glæ - de ki - ger!

31.

Den bli - de sol, som glæ - der he - le jor - den, Den il - te
bort, saa bød na - tu - rens or - den, Og nat - ten bre - der nu

Musical notation for the continuation of the hymn tune 'Den bli - de sol, som glæ - der he - le jor - den'. The key signature changes to common time (indicated by 'C'). The melody continues with a series of eighth and sixteenth notes.

sit mør - ke ud. O Ly - sets Fa - der, vær hos mig til - ste - de Af mør -
ket kan du lys og liv be - re - de! ti du est Gud.

32.a

Den sto - re, hvi - de flok vi se Som tu-sind bjer - ge fuld af sne,
 Med skov om-kring Af pal-me-sving, For tro-nen, hvo er de? Det er
 den hel - te - ska - re som Af hin den sto - re traengsel kom Og
 har sig toed I lam-mets blod Til him-lens hel - lig-dom. Der hol - de
 de nu kir - ke - gang Med u - op - hør - lig ju - bel - klang
 I høi - e kor, Hvor Gud han bor Blandt al - le eng - les sang.

32.b

Jeg skik-ker mig til lei - e nu, Og mi - ne klæ - der fø - rer jeg mig af,
 Ved sen - gen kom - mer jeg i hu Minseng og hvi - le i den mør - ke grav,
 Hvor verdens her - lig-hed jeg skal af-staa, Og kun et svø - be - la - gen med mig faa.

33.

Sjung hjer - te, sjung en af - ten - sang Om den der el - sker
 Hvert suk skal gi - ve har - pe - klang, Det mind - ste aan - de -
 dig, Lad hjer - tet fry - de sig. Sind og mod, Liv og blod,
 drag Skal gjø - re zi - ther - slag. Fry - der sig In - der - lig
 Og hvad i mig rø - res kan Naar jeg kun ten - ker paa Den
 I den sø - de Frel - ser - mand. Strax u - taal - mo - dig er Min

gle-de jeg skal faa, Naar jeg skal Je-sum se I him-le-ne!
længsel og be-gjør, At jeg dog en-gang maa Mitt øn-ske naa.

34a.
Nu rin-der So-len op Af Ø-ster-li-de,
For-gyl-der Klip-pens Top Og Ber-gets Si-de.

Vær glad, min Sjæl, og lad din Stem-me klin-ge, Stig op fra

Jor-dens Bo, Og dig med Tak og Tro Til Him-len svin-ge!

34b.
Nu rin-der So-len op Af Ø-ster-li-de,
For-gyl-der Klip-pens Top Og ber-gets Si-de,

Vær glad, min Sjæl, og lad din Stem-me klin-ge, Stig op fra Jor-dens

Bo, Og dig med Tak og Tro Til Him-len svin-ge!

35.
Him-lens Gud og Jor-dens Her-re, Fa-der, Søn og Hel-lig Aand,
Dag og Nat som la-der væ-re, Og ved din al-mægtig Haand

Soel og Maa-ne frem har bragt Og bær al-ting med din magt.

36.
Vaagn op, min Sjel og Psal-ter, Træd frem for Her-rens Al-ter,

Din Gud, Is-ra-eis Væg-ter, Sin Tak at du ey neg-ter.

Langsomt.

37.
 Gaa var - lig, du krist - ne, giv agt paad in gang, Ti sne - ver er
 vei - en og por - ten er trang Som fe - rer til li - vet, og
 de er kun faa Som fin - ner den rett og som tro vil den gaa.

38.
 Drag, Je - su, mig Op ef - ter dig! Til him - len op at
 fa - re, Der at staa med fry - de - sang I Guds bør - ne - ska - re!

39.
 Først skab - te Gud ver - den, si - den gav han den lys, saa tenk - te han sig
 om hvem skul - le bo der - u - di; det lys - te - de ham men - ne - sket at ska - be.

40.
 Je - su, din sø - de For - e - ning at sma - ge Læn - ges og
 Riv mig fra alt hvad mig hol - der til - ba - ge, Drag mig i
 træn - ges mit Hjer - te og Sind.
 dig, min Be - gyn - del - se ind. Vis mig ret klar - lig min Jam - mer og
 Mæ - e, Vis mig For - der - vel - sens Af - grund i mig, At sig Na - tu - ren
 til Dø - den kan bøi - e, Aan - den a - le - ne maa le - ve for dig!

41.

Nu hvi - ler Mark og En - ge, Hver gaar til de - res Sen - ge, Nu
so - ver - al - le Mand; Men du, min Sjæl og Tun - ge, Op!
op! I skal ud - sjun - ge, Hvad E - ders Gud be - ha - ge kan.

42.

O jag min - nes en tid, och jag grå - tar der - ved, da jag
tje - na - de syn - den så vel Ver - den var da mitt
alt, och hur tomt och hur kaldt u-tan hopp, u - tan fred i min sjæl.

43a

Nu er det gam - le aar for-svun - det Med al sin glæ - de, sorg og nød,
Og at - ter er et nyt op - run - det Med Je - su - nav - net i sit skjød.
Paa Gud vor Her - re vil vi haa - be og til ham set - te al vor lid,
I nød og mod - gang til ham raa - be, Lov - pri - se ham i lyk - kens tid.

43b

Nu er det gam - le aar for-svun - det

43.

En kjær- lig av - sked vil jeg ta - ge Med E - der al - le, sto-re,smaa Og
 øn-ske at vi al - le da - ge I aan-den sam - men bin-des maa Og
 her i ti - den sa - lig stri - de Saa vi kan sei - ers - kran-sen faa Og
 stil-les ved den høi - re si - de Naar vi for Her - rens dom skal staa.

Hanna Moren.

44.

Den ly - se dag for-gan-gen er, Og nat-ten hun hen-ger os
 paa. O Je - sus Krist, vor Her - re kjær, Du al - tid hos
 os bli - ve maa! Gle - de os Gud i him - me - rig!

nr. 45-46: *Marte Aasen Trysil.*

45.

Op all den ting som Gud har gjort Hans her- lig-het aa pri - se!
 Det min-ste han har skapt er stort Og kan hans makt be - vi - se.

46.

Sjung, hjer - te! sjung en af - ten - sang! Om den der el - sker
 Hvert sukk skal gi - ve har - pe - klang, Det min - ste aan - de -
 dig, Lad al ting fry - de sig Sind og mod, Liv og blod,
 drag Skal gjø - re ci - ther-slag. Fry - der sig In - der - lig

Og hvad i mig res-res kan
I den sør-de frel-ser-mann.
Naar jeg kun ten-ker paa Den
Straks u-taal-mo-dig er Min
gle-de jeg skal faa Naar jeg skal Je-sum se I him-le-ne.
leng-sel og be-gjær, At jeg dog en-gang maa Mitt en-ske naa.

Ole Engerbakk.

47. Saa gaae vi til vort Hvi le sted, Lys, Fa der! o-ver os din Fred! Be-skerm
vort Huus, vort Lei-e! Be-skerm alt hvad vi ei-e! Be-var os, Gud, vor Gud!
Kveldssalme; „den fyste je lærde tå'n Far.“

Marit Pedersdtr. Halldogsøyen, Atnedal.

48. Se, da-gen bry-der frem med magt, Gjør him-len lys i-gjen
Op, hjer-te, på din mor-gen-vagt! Lad in-gen tryg-hedsblund
Og dri-ver mør-ke hen. Hjer-te, tag Den-ne dag Vel
For-mør-ke nå-dens stund! Mu-lig ser Al-dri mer Di-
i agt og tenk der-på Hvor man-gen mor-gen-rød Var in-den
ne si-ne sol op-stå, Hva hjel-per si-ne ne Den ly-se
af-ten død Og i et si-e-blik Sin av-sked fik!
dag at se. Når sje-len vand-re blind I ti-den ind.

49. Stå fast, min sjel, stå fast I Her-rens kri-ge!
Tenk, hvil-ken skam og last Sin Gud at svi-ge! Tenk,

hvil - ken skjen - dig ting Først Gud at kjen - de, Og si - den sig
 om - kring, Og si - den sig om - kring Til ver - den ven - de.

Johan Veum, Rena

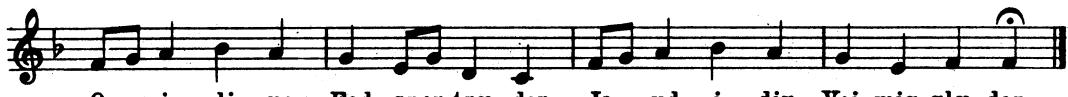
50. Den sto - re, hvi - de flok vi se Som tu - sind bjer - ge fuld av
 Det er den hel - te - ska - re som Av hin den sto - re treng - sel
 sne Med skov om - kring Av pal - me - sving for tro - nen, hvo er de?
 kom Og har sig toed I Lam-mets blod Til him-lens hel - lig - dom.
 Der hol - der de nu kir - ke-gang Med u - op - hør - lig ju - belklang i
 hei - e kor, Hvor Gud han bor Blandt al - le eng - lers sang.

Olav Hougen.

51. Der var en Mand, hvis Navn var Job, I Lan-det Ur han boe - de;
 Jeg skri - ve vil hans Lev - nets Löb, Som om og om sig snoe - de.
 Hans Prov af Gud an - teg - net staar Til e - vigt Ef - ter - min - de, At
 Her - rens Frygt og From-hed var Hos ham i Hjer - tet in - de.

Inger-Anna Narbuvoll.

52. Lov og Tak og e - vig Å - re Skee dig, o Guds Hjer-te Søn.
 Som en Tje - ner vil - de væ - re Kom - men ud - af Da - viids Kjøn!
 Se - de Je - su, lær du mig, At jeg vand - rer ret - te - lig

nr. 53-57: Oline Enger, Trysil.

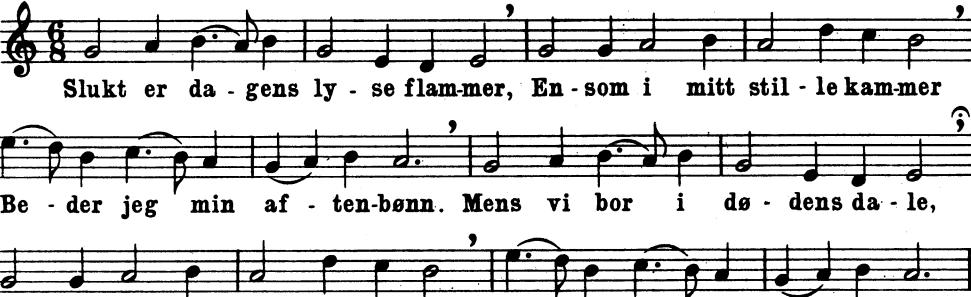
53. Hvor lif - lig å væ - re en pil - grim blant dem Som
vand - rer fra gru - set til sa - lig-hets hjem, Hvor stort at sitt navn i hans
bok å ha fått Og ven - tes til hof - fet i him - me - lens slott.

54. Fly som en fugl til din klip - pe, Du som er
Gaa til den rin - nen - de kil - de, Hvor du blir
træt af al synd; Lad dig til synd ei for - fø - re,
to - et og ren. Raab kun, og Je - sus vil hø - re. Han dig i
skjø - det vil bæ - re, Du, som er træt af al synd.

55. Rind nu op i Je - su navn, Du liv - sa - lig mor-gen - rø - de
Jeg vil i ba - su - nen sts - de Hos min seng og hvi - le - stavn
Al min in - der - deel sig re - re Med al tak for nat - te - lye,
Og min Frel - sers lof op - fø - re Til den høy - e him - mel - skye.

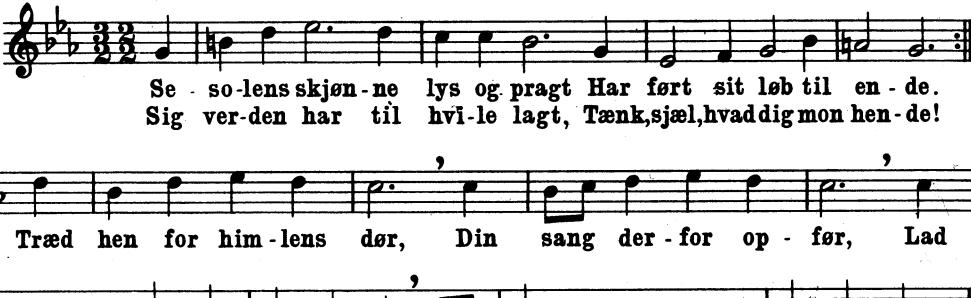
56.

Da - gen vi - ger og gaarbort, Luf - ten bli - ver tyk og sort,
 So - len har alt da - let plat, Det gaan ad den mør - ke nat.

57.

Slukt er da - gens ly - se flam - mer, En - som i mitt stil - le kam - mer
 Be - der jeg min af - ten-benn. Mens vi bor i dø - dens da - le,
 Er det godt med dig å ta - le, Kjæ - re Gud, i lys og lønn.

nr. 58-59: *Marie Pedersen, Alvdal.*

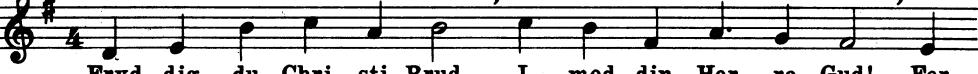
58.

Se - so-lens skjøn - ne lys og pragt Har ført sit løb til en - de.
 Sig ver-den har til hvi-le lagt, Tænk,sjæl,hvaddig mon hen-de!

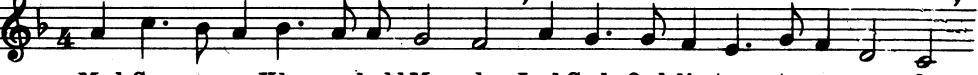
Træd hen for him - lens dør, Din sang der - for op - før, Lad
 di - ne si - ne, hu og sind Paa Je - sum væ - re ret - tet ind!

59.

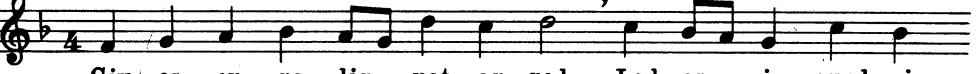
I Dag er Naa - dens Tid, I Dag er Gud at
 vin - de, Nu kan al - vor - lig Flid Hans mil - de Hjer - te
 fin - de. Op, op, til Bed - rings Graad, Og ef - ter Je - sum
 jag, Men snart! det er mit Raad, Nu hed - der det: i Dag.

60.

Fryd dig, du Chri - sti Brud, I - mod din Her - re Gud! For -
haan - den er hans Naa - de, Som dig Pro - phe - ten spaa 'de, Ho -
sian - na! Hæ - der og Å - re Skal den - ne vor Kon - ge væ - re.

61.

Med Sor-gen og Kla-gen hold Maa - de, Lad Guds Ord dig trø - ste og raa - de,
Ik - ke af U-taal-mo - dig-hed syn - de, Ved Dø - den vi Li - vet be-gyn - de.

62.

Giv os en ro - lig nat og god, Lad os i synd ei
sov - ne, Ei gjø - re det dig er i mod Og ei i sor - gen
vaag - ne. Gle - de os Gud i him - me - rig.

63.

Sor - rig og Glæ - de de vand - re til - haa - be,
Med - gang og Mod - gang hin - an - den an - raa - be,
Lyk - ke, U - lyk - ke, de gan - ger paa Rad
Seel - skin og Sky - er de fel - gis og ad! Jor - de - riigs Guld
Er præg - tig Muld, Him - len er E - ne af Sa - lig - hed fuld.

TEKSTREGISTER

	<i>Side</i>		<i>Side</i>
Amundsen, Martinus		Dalen, Gisken	39
13, 22, 28, 39, 44, 63, 68 f, 76		Danielsson, Per	26
Andersson, Nils , se Svenska Låtar ..		Dass, Petter	49
Balstad, H.	79	«Dorisk» kirketone 20 f. 26, 59, 60, 62	
Bardo-dalen	43	Døderlein, C. G.	58, 77
Berg, Engelmanna	64	«Døl-Anne»	45
Berggreen, A. P.	31, 40	Eggen, Erik	33
Beyer, Frantz	46	Eggen, Ragnv.	71, 81
Biaug, Olav	81	Eidet, Siri	39
Bikkje-Fredrik , se Fant-Fredrik		Elgshøen, Hanna	72
Bixo, Bengt	26, 35	Elgshøen, Johan 10, 13, 17, 20, 29, 43, 71 f.	
Bjerke, Ole	79	Elgåen, Tobias	76
«Bjønneleken»	29, 54	Elling, C.	46, 51, 59, 62
Bjørn, Jørgen Hansen	23	Engen, E. E.	79
Bjørnson, B.	11	Engen, Embret	63, 69, 79
«Blind-Halldog»	23	Engen, Karsten	63, 69, 79
Blix, Hans	78	Enger, Oline Olsdatter	61
Brandsnes, Peder Samelsen	23	Engzelius, Magn.	11, 17, 21
Breitendich, F. C.	60, 62, 77	Evangelisk-christelig Psalmebog 62, 78	
Brorson	56	Fallet, Martinus	73
Bru, Asbjørn	69, 81	Fant-Fredrik	11, 44
Brudedans	12	Finne-Grønn, S.	77
«Brudeslatten»	11	Finstad, Knut Torsson	12
Brun, J. N.	59	Fiskvik, Karl	43, 73
Brynjulfsen, Ole	70	Fjeldmelodier, ældre og nyere norske (L. M. Lindeman) 14, 26, 28, 33, 45, 51	
Braaten, Jakop	73	«Folkeminne fraa Østerdal», se Nergaard, Sigurd.	
Braaten, Oskar	67	Folkemusikk i Gudbrandsdal	
Bubakk, Jo	24	12, 14, 16, 27, 28, 40, 41, 43, 51, 73	
Bull, J. B.	76	Forsslund, Karl-Erik 12, 17, 21, 26, 27, 51	
Bull, Ole	78	Fortellinger om Vindgelens Sogn 46	
Bæk, Ola	47, 81	Fossen, Per	21, 45, 71
Bækkelund, Ola	81		
«Dal-Anna»	35		

	Side		Side
Fosvold, Anders	70	«Huldrelokk»	39
«Frygisk» kirketone	59	Husfloen, Haldo	76
Fröding, Gustaf	30	Husom, Peder Pedersen	11, 44
Gammel-Husomen, se Husom, Per		Høistad, Petter	24, 44
Gammel-Sven frå Sørjoten	72	Idre-visa	50
Glomdalsmuseet	8, 9, 79	Imsdale, Brynjulf Olsen	69
Godtfred	11, 43	Jensen, Kristoffer	73
Graduale romanum	41	Jevnaker, Sev.	75
Granerud, Hans	72	Johansen, Martin	21
Grieg, Edv.	46	Johnsen, Christopher	64
Groven, Eivind	23, 43	Johnson, Samuel	45, 51
Gudmundsson, Carl	50	Juvberget	79
Gukko	32	Jämtlands-Polskor, Se Tirén, Karl	
Gøytill, Aasmund Berge	33	Kal Fant	14
Hagen, O. J.	25	Kauke	32
Hagen, M.	44	Kauk	32
Hagen, O. T.	23, 24, 73	Kingo	56, 57, 59, 60, 61
Hamlander, Magn.	75	Kingo-Tona	31, 57, 59 ff.
Hansen, Gurin	23, 39	«Kirketone»	8, 13, 17, 22, 28, 36, 57
Hansen, Per	47	Kluften, Pål	12
Hanssen, Hans S.	70	Kobberstad, J. N.	45
Haugdølsleiker	18, 27	Kolsrud, Oluf	37
Hauges Psalmebog	60, 61	Kolsrud, Sigurd	80
Haugen, Anders	11, 24, 73	Koppang, John	78
Haugen, Embret	67	Koppang, O.	9, 44, 75, 77
Haugen, Erik Johannessen	11	Koralbok for den norske kirke	59, 60
Haugen, Gjermund	67	Korsgaard, H.	75
Haugen, Halvor	66	Kringelhok	32
Haugen, Olav	29	Kvarntoner	11, 20, 22, 26, 34, 35
Hauking	32	Kvernmoen	79
Hektoen, Lars	65	«Kyrja»	9, 57, 59
Helgesen, Martinus ..	13, 18, 19, 20, 69 ff.	Laling	32
Herman organist	77	Landstad, M. B.	50
Hermundstad, Knut	40	Lassen, Carl	27
Heyerdahl, Anders	12, 40	«Ledetone»	11, 21, 36
«Hitterdal», se Mælen, Ole		Legd-Dordi	76
Holann, Kirsti	64	Liksangen	60
Holann, Ole Simensen	65	Likvern, Anders	69, 79
Hole, Gudmund	26	Liljing	32
Hole, Gurin	26, 43, 73, 79	Lillevold, Arve	50
Hollo, Lars	70, 79	Lillevold, Eyvind	30
Holmboe, Jens	44	Lindberg, Jens	23, 28, 81
Holmen, Marit	9, 46, 58, 61, 64 ff.	Lindeman, L. M.	
Hornkveen, Just	62	13, 18, 20, 31, 33, 46, 47, 51, 54, 55, 57	
Hovin, Anders Olsen	78	Lindeman, O. A.	57, 58, 60
Hulbækmo, Alf	39, 61, 62	Liturgisk musikk, Olsok 1930,	41

Side	Side
Lokholt, Oline	21, 61
Loms-Jakup	21, 73
Lunke, Birger	75
«Lydisk» kirketone	20, 25, 26
Løråls-visa	47
Malena Knut, se Torspllassen, Knut	
«Melismér»	37
Mellomgård, Lars	73
Melodiboken	62
Melvold, Oluf	74
«Minder fra Hjembygden», se Røst, Olaf	
«Mixolydisk» kirketone	40
Mo, Per	66
Monen, Randi	33
Monshaug, Ola	73
Moren, Hanna	50, 66 ff
Moren, Jon	67
Moren, Sven	67
Mortensson, Ivar	40, 45
Myhr, Per	22, 35
Mykleby, T. N.	44, 74, 75
Mælen, Ole	23
Møystad, Per	67
Målselv	39
«Målselvdalen», se Sæter, Ivar	
Negaard, Ole H.	70
Nergaard, Sigurd	28, 33, 40
Nilsdatter, Sigrid	39
Nilsen, Nils	65
Nordbø, Gregar O.	33
Nordheim, Edvin	23, 43
«Nordisk Kultur»,	12, 27, 55
Nordmoen, K. J.	45, 55, 81
Noren, Tollef	70
Norlind, Tobias	27
Norske Folkedansar	43
Norske slaatter og leker for violin	23 f.
Norsk folkemusikk, særlig Østlandsmusikken	26 f.
Norsk Korahistorie	58, 62
Norsk Nasjonalalmusikk ..	11, 12, 17, 26, 27
Nygårdshaug, Erik Jonsen	65
Nymoen, Elen	39
Nymoen, Inger	23
Nysætra, Ola	71
Nytrøen, Marius	23, 39, 43, 63
«Näckmusik»	21
Nørby, Johanne	71
Olmorts, Lars Svensson	17
Olmorts, Olof	11, 17
Olsen, Th.	73, 81
Olsokfesten	37, 41
Pentatonikk	38, 40
Persen, Torgall	45, 61
Pontoppidan	61
«Pus-Jo», se Simensen, Jo	
«Pål-gubben»	12
Quernemoen, Torkel	79
Ramm, N. H.	64
Randmælsøien, Syver	73
Reiss, Georg	37, 41
Reitan, Anders	11, 46, 51, 54, 73
Reitan, Johannes, se «Norsk Nasjonal-musikk».	
Riemann, H.	41
Ringlekar, (Skansen)	54
Rogstad	79
Ryssdal, O.	12, 25
Røe, Ingeborg Rasmusdatter	39, 63
Røe, Rasmus	63
Rømoen, Johan	29
Røst, Olaf	45, 51, 57, 59, 62, 64 ff.
«Samels-Per», se Brandsnes, P. S.	
Schie, Chr.	22, 68, 71, 78, 79
Schjelle, H.	79
Schulstad, Per Pauli	75, 79
Schulstadsveen, M.	43
«Sevat fra Østerdal»	23
«Sikkun»	22
Simensen, Jon	20, 73
Sjøenden, Halvor	71
Skierbæk, A.	78 f
Skirbekk, Håvard	78
Skjeggesnes, Halvor Gutormsen	23
Skogstad, Stengel	24
Skårset, Ivar	75
Sletmoen, Per	71, 72
Smedfloen, Gullaug Andersdatter	61
Smårisen, Knut	18
Snerten, Per Olsen	71
Solvang, Per	72
«Spaken», se Olmorts Olof	

	Side		Side
«Spelmann-Pær», se Fossen, Per.		Torsplassen, Knut	12, 25
Stensby, Otto	81	Treseng, S.	75
Stensland, Peter Andreas Olsen	23	Tritonus	36, 41, 60
Storsjønæset, Jo	71	Tronsgård, T.	11
«Storå», se Forsslund, Karl-Erik.		Trøan, Gisken	39
Streitlien, Ragnar	81	Trøen, Esten K.	51
Støa, Børre	42	«Tull-Herman»	45
Støa, Jo	23	Tuvom, Lars	11
Støen, John	73	Ursin, Fredrik	74
Støen, Maria	64	Ursin, Nils	79
Støylen, B.	37, 52, 54	Utby, Ingebrigt Knutsen	23
Sveinsson, Ola	46	Vall-låt	34
Svenska Låtar	17, 26, 31, 34, 35, 40	Vang, Beret	39
Sven Svane-visa	50	Veum, J.	12, 81
Sæter, Daniel	75	Vest-Agder-musikk	10, 42
Sæter, Gunder	78	Vestgård, Ole Halvorsen	69
Sæter, Ivar	23, 39, 44	Volqvartz, M. C.	49
Sætersmoen, Olaf	74 f	Widding, S.	62
Särna,	11, 17, 29, 32, 49, 50	Westye Egeberg	78
Søberg, Emil	12, 22, 54	Wexelsen, Wilhelm	15
Søberg, Gjertru Persdatter	22	Zincks Choralbog	77
Sørensen, Anders	73	Ødegården, Haakon	55
Sørjoten, Sæming	21	Ørpen, T.	12
Tallerås, Ole	43	Østgaard, N. R.	76
Teilman, Carl	74	Øverby, Julius	39
Teilman, Chr.	74	Øvremoen, Helge	19, 70
Thingstad, Arne Nielsen 11, 13, 18, 27, 74, 77, 78		Øvremoen, Sevat	19, 70, 73
Thingstad, Niels A.	74	Aaen, Tore	62, 64
Thomissøn, H.	57, 59, 60	Aalborg, Anders	61, 65
Tirén, Karl	26	Aalborg, Kari Evensdatter	31, 61, 65
Tolvtalesvisa	61	Aalborg, Kristen	23, 29, 46, 61
Torgersen, Svend	50	«Aandelige Sjungekor», se Kingo.	
		Aasen, Jakob	75

MELODIREGISTER

	Side		Side
Ak Fader! lad dit Ord og Aand	243	Du går ette' grenga	163
Ak Herre from	237	Dyrøy og Dale	173
Alene til dig, Herre Jesu Christ	236	E drøymer tadt	212
Alle våre gjenter i fjøse må gå	209	E ha tenkt på det lengje	209
Besegle i mit Hjerte	242	Englis	204
Bjønnleken	233	En kjærlig avsked vil jeg tage	250
Blandt østerdalske skiløberkor	217	En ridder så bold	224
Boksve'en	184	En sangfugl hun var	225
Bonden salar sin gangare grå	221	En sommerdagsaften i roligeds lund	222
Brudedans	94	En vise vil jeg sjunge	244
Brurmarsjer	85	Erta du da	162
Brækningen	110	E sette me på sullarbenk	209
Bukkehorn-låter	163	Et gammelt ordsprog siger	218
Buss, basser i bomma	154	Fandango	202
Byssam, byssam båne	157	Fantegutten skulle seg ut å fri	216
Børe Nymoens vals	181	Feier	201
Børe Støa-valsen	184	Fingerpolka	232
Bånsuller	150	Fly som en fugl til din klippe	253
Dagen viger og gaar bort	244, 254	Fram, østerdøler	208
Den blide sol	245	Fryd dig, du Christi Brud	239, 259
Den deiligste rose er funden	244	Fyrst kom'n Påsa-Tore	210
Den lyse dag forgangen er	241, 250	Først skapte Gud verden	248
Den store, hvide flok vi se	246, 252	Galopp	198
Der fekk e sjå kerr 'o Kari sto	209	Gitt-lokker	165
Der var en Mand, hvis Navn var Job	252	Giv oss en rolig nat og god	255
Det knappe kosthold	214	Glad gjør sit beste	225
Det va je og det va du	214	God aften, min Hans	224
Det var engang en ridder	222	Goko	160
Det var en lørdags aften	234	Grovhurven	112
De æ den største dårlheit	213	Gudag, gudag, du kjære far	232
Domkirken som udi syvhundrede år .	220	Gukko på bukkehorn	160
Drag Jesu, mig	248	Gaa varlig, du kristne	248

Side	Side
Ha dø sjett norra gamel gamle	210
Hallingen åt Nystu'n	227
Hallinger	97
Hamburger	201
Han far stod og stappa kønn	152
Hans-Ola-leken	114
Han Truls han tente i kongens gård	217
Har du sett min gutt idag	218
Har du sitt nå te mann min	156
Hei saa lystig, spillemand	212
Herren han er min Hyrde god	242
Her har jeg både far og mor	222
Himlens Gud og Jordens Herre	247
Hjertelig mig nu længes	240
Honn-lék	162
Hoppsa	199
Hvad er det du skriver, du drøssende Pen	220
Hvor liflig å være en pilgrim	253
Hvor ynklig synes din boliges sted ..	220
Hurven	119
Hør, Ola-Mari	215
I Dag er Naadens Tid	254
Idre-Visan	221
I Jesu Navn	240
Ikønn gikk på vølln å slo	156
In Bondemann paa Isen gaar	211
I rykandes uvær	227
Jeg fant mig en hyrdinde	223
Jeg raader Eder alle	241
Jeg skikker mig til leie nu	246
Jesu, din søde Forening at smage	244, 248
Je tente soldat	216
Juleleg	233
Kari går i ringen	231
Kari og Mari, statt op nå	208
Karl XV's vals	189
Katta sprang opp med ommen	154
Kersti lilla	219
Kjerringa ho sala si sugga grå	220
Kjinner du'n Ola	162
Kjærringa va i Sætren i Fjor	217
Knepp-leken	138
Knut Jonsen	127
Kom, bona mine	173
Kom, Hjerte, tag dit Regnebret	243
Ko, skjønne bjellkua mi	172
Kråka ho sat på åkre	210
Kråka sat på gjerde	230
Kulokker	166
Kyrie Gud Fader	238
Lalinger	161
Lars Linkerifot	139
Leker	230
Liksang	240
Lisbet-lokken	166
Lokk på kalvene	172
Lov og Tak og evig Åre	252
Luk øine op, o Christenhed	236
Lerdalsvisa	219
Masurka	200
Med penge, svig og række	219
Med Sorgen og Klagen hold Maade	255
Melodier fra Sæterlivet	160
Men Maren og gardisten	225
Midtsommarnattta var itte lang	215
Min Gud jeg pris vil med Flid	242
Min hals jeg vil berede	224
Min sjæl og aand, opmuntre dig	245
Mit Haab og Trøst og al Tillid	237
Moro er det å gå i ringen	231
Måsåvalsen	180
Ner je bar di små —	154
Nu er det gamle aar forsvundet	249
Nu flyer jeg til din Naade	239
Nu hviler Mark og Enge	249
Nu rinder Solen op	247
Nyere danser	176
O du min Immanuel	238
O give det Gud	243
O Gud skee Lov til evig Tid	242
Og Wallstrøm skuver ut båten	227
O Herre Gud! hvor gaaer det til	241
O jag minnes en tid	249
Olycklig jag föddes	221
Om Morraa'n tilé	212
Op all den ting som Gud har gjort	236, 250
O salig den, Guds Ord har hørt	237
Per Moen-leken	112
Polka	202
Polket på bukkehorn	201
Polsdanser	106

	Side
Pols på bukkehorn	121
Pus-Jo	109
Paa Gud alene	239
På mig så vakter fader	224
Reilender	191
Rind nu op i Jesu Navn	253
Riva ligg på take	218
Rop og gukko	160
Køros-leken	189
Salmemelodier	236
Saulokk og sautrall	163
Se dagen bryder frem med magt	251
Ser du sola, du Ola	155
Se solens skjønne lys og pragt	254
Seks-tur	196
Se oldingen med staven	226
Se ungersvend ryster paa røde Guld- baand	233
Sigrid-lokken	167
Sjung, hjertel! Sjung en aftensang 246, 250	
Sjøstad-leken	131
Skjeftaasen	118
Skjønn ridderen drager på røde gull- band	230
Skomakarn med sin lest og spa	216
Slek som 'a Tore lokke	173
Slukt er dagens lyse flammer	254
Småfe'n-dall	172
Solé går bak åsen ne'	225
Sommeren så lun	227
Sorgen og Glæden	255
So ro liten tull	151
Sov og drøm	152
Sporven sat på lyudør	150
Spør'n sat i låvedør	156
Statt op nå, Pelevinka	162
Stekte hara, gjødde svin	232
Stor-hurven	115, 134
Stå fast, min sjel, stå fast	251
Su liten smådrenge	230
Sven Svane	226
Synge på stén	217
Sø-leken	110
Saa gaae vi til vort Hvilested	251
Så mangen moder gråter	226
Tilli Tóve	162
Tomine	127
Trabbeluren	233
Trollvalsen	187
Tynset-bygda	211
Ulyklig je føddes	221
Uppsalas minde	192
Vals og firetur	176
Velsignet være Jesu navn	240
Velt-hurven	128
Vil du, vil du	232
Visa om slaget ved Kjøbenhavn	219
Viser	208
Vaagn op, min Sjel og Psalter	247
A da ho kom litt lenger opp i åsen ..	216
A ha du sjett	211
A kjære Kassi	215
A langt bortom Østerfjellet	154
A Lara ginger alt bort på 'n haug ..	211
A Syndan saa e de	214